

אימתניות... הדמות היהודית של הגברת רביקוביץ' לקוחה מסיפורי החסידים של מרטין בובר.

חוצפה, צביעות והתחסדות

התכתשות המילולית הסוערת ביותר היתה סביב הופעתו של כוכב הארץ, שבתי טבת. במשך שנים רבות, מאז קבע בית-המשפט העליון, כי סידרת מאמרים שפירסם שבתי טבת בתקופת משרט עמוס בן-גוריון הכילה, אינפורמציה מגמתית ומסולפת וטענות סרק שהיו עלור לוח להטעות את הציבור, נזוהר טבת מלצאת בהתקפה אישית על אחרים. בפרשת בירעם פקעה סבלנותו. הוא יצא במאמר תוקפני נגד הסופר חנוך ברטוב והמשורר חיים חפר, על עמדותיהם בפרשת בירעם. כתב טבת:

„ברטוב כתב כמה סיפורים נתמדים וסיפורים די טובים; אבל, אפילו מעריציו המושבעים לא ילעזו עליו שהוא יוצר גדול. לוא היה הוא בסדר גודל של עגנון, אולי היה מבין שאת תרומתו הוא מרים בחדרי חדרים, כשהוא לבדו ועל הנייר, ולא בשיתוח מארתנויות עם ראש-ממשלה ושרים... ברטוב אינו אישירוח במובן הי מקובל של המילה, ולא רק בגלל שיציר רתו טרם זכתה להחשב כיצירה חשובה. ברטוב היה ציר לענייני תרבות בשגריר רתו טרם זכתה להחשב כיצירה חשובה. סיעת אחדות-העבודה במישל הישראלי החלה והתפתחה גם הקאריירה הפקידותית שלו...“

„ברטוב וחפר,“ כתב טבת במאמרו, „הם דוגמה למבקשים את הטוב בשני העולמות. הרוח והחומר, התועלתנות ב' מימסד והפזוה היפה של האנטי מימסד, של הנהנים מהשרד ומהפופולאריות הצפור יה לבעלי המחאה... משרורים וסופרים מר עילים כאשר הם נושאים מחאה ציבורית בעניינים מדיניים, כאשר הם פועלים ביר שר אינטלקטואלי ואז אין הם שונים מבני חוגים אחרים. אבל כאשר אלה ואלה חסרים — יצירה אמנותית צרופה מכאן ויושר אינטלקטואלי מכאן — אין לציבור שום עילה לשביעות רצון, אלא רק תמר ריץ למנודראש ספקני על חוצפתו של צביעות והתחסדות.“

היה זה שיא של חוצפה תהומית, שאדם שבית-המשפט כבר הביע את דעתו על יושרו העיתונאי והאינטלקטואלי, יעז להטיף בנושא זה מוסר לאחרים.

הגיב על כך עמוס קינן: „הדבר החמור ביותר במאמרו של טבת הוא שלעצם העניין — לעניין עקורי בירעם ואיקרית —

ברטוב טבת שני עולמות

לא אמר מאומה ואיננו יודעים אם יש לו בכלל דיעה. אם הדבר החשוב ביותר שיש לטבת לומר בעניין העקורים הוא שברטוב אינו סופר גדול — דומה שבד מותו של טבת לא זכה ברטוב גם למבקר גדול.“

ברטוב עצמו לא נשאר חייב לטבת. במאמר תשובה שפורסם בהארץ, החזיר לו מנה אחת אפיים: „המאמר כולו הוא מר פת להיער יושר אינטלקטואלי ולחוצפתו של צביעות והתחסדות... איני זוכר מסיבה ספרותית אחת, אם לכבודו של המנוח הגדול ש' עגנון, אם לכבוד ספר אחד מספריהם ש' שמונה-עשר העלובים, ש' התכנסו בביתה של ראש-הממשלה, שנש' אה אופי מימסדי נוצץ כל כך כמו זו ש' נזרכה בשעה שהופיע ספרו של מר טבת על משה דיין בנוכחות היה של גיבור הספר. נדמה לי שמר טבת — מטעם זה ומטעמים נוספים — צריך היה להיזהר מן הדיבור על שני עולמות ועל „התועל' תנות במימסד והפזוה היפה של האנטי מימסד.“ אם זהו מופת של „נפש שלמה ואיתנה,“ הייני מעדיף עליה בכל רגע כמה אנשים בעלי נפש חצוייה.“

תנועת העולם הזה - כוח חדש

קוראת

לכל חברה ואוהדיה

להשתתף

במיצע המחאה

למען עקורי בירעם ואיקרית

שתיערך בהנהגת

הארכיבישוף ראיא

ביום ד' הבא, 23 באוגוסט 72

בירושלים

פרטים יפורסמו בעיתונות

שמועה חדשה

פשטה בקרב

המפד"ל:

מיליונר דתי

שילם עבור

הצבעות בכנסת

מיהו

יהודי?

מי

שמשולם

ב 12 ביולי הורידה הכנסת מעל סדר יומה את הצעת החוק הפרטית של ח"כ אגודת-ישראל שלמה לורנץ, ש' ביקש להכניס תיקון בחוק השבות, לפיו יוכרו רק גרים שגויירו לפי ההלכה כיהודים. הצעת החוק, שאימה לפוצץ את הממשלה, כיוון שהעמידה את המפד"ל בדילמה חמורה, חייבה את נציגיה בכנסת להצביע נגד מצטרפם, גרמה לסילוקו מהי ממשלה של סגן שר החינוך אבנר שאקי. הוא היה היחיד מבין ח"כי המפד"ל שהצ' בייע נגד הצעת הממשלה להסיר את הצע' תו של ח"כ לורנץ מסדר היום.

כעבור יומיים, ב-14 ביולי, התפרסמה בעתון הארצי דער אלגעמיינער זשורנאל המופיע בניו-יורק, מודעת-ענק שבירכה את שני הח"כים הצעירים של המפד"ל, זכולון המר ויהודה בן-מאיר, על „החלט' חם הנחושה להצביע בעד הצעת החוק של לורנץ בשאלת מיהו יהודי.“

„ראשית, אנו מבקשים לברך את ידי דנויקרובנו, מנהיג חרות מנחם בגין על עמדתו הברורה בקשר להצעת שלמה לורנץ,“ נאמר באותה מודעה. „אנו סור רים שכל הציבור היהודי-אורתודוכסי ויה מסורתיים צריכים להוקיר את מנהיג חרות.“ ואילו בהמשך הדברים הופיעה הפסקה הבאה: „למען האמת עמדת המזרחי היא בלתי מובנת. שני המנהיגים הצעירים, זכולון המר ויהודה בן-מאיר הצהירו שהם יצביעו בעד גיור כהלכה. אנתנו מברכים את שניהם, שני ידידנו היקרים, שהיו אורחינו כאשר ביקרו לאחר רונה בארצות-הברית.“

הסתבר, כי הברכה היתה ברכה לבטלה. כי שני הח"כים הצעירים של המפד"ל

Advertisement for a book titled '120 Years of Jewish History' (120 שנות חפוט אונטו). The ad features a decorative border with the number 120 repeated. The text inside the border reads: 'השבוע עם פתיחת משחקי הליגה האנגלית מינימום פרטים 120 אלף ל"י (כולל העברה) * * * מינימום פרט ראשון 60 אלף ל"י (כולל העברה) עשה לך מנהג קבוע מלא טוטו כל שבוע!'.